

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

III. An fides necessaria sit ad salutem neceßitate medij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO III.

*An fides necessaria sit ad salutem
necessitate medij.*

Licet quidam Doctores, vt Andreas Vega, & Dominicus à Soto existimauerint fidem esse tantum necessariam ratione precepti diuini, ac proinde illos, qui mysteriorum per eam credendorum ignorantia inuincibili laborant, si tamen aliunde secundum rectam rationem viuant, & Deum vt authorem naturæ cognosceant & ament, posse nihilominus salutem consequi.

Contraria tamen sententia communis est inter Theologos, ac proinde vt certa tenenda est, prout in sequenti assertionem declarabitur.

Dicendum est igitur, actum fidei supernaturalis esse ad salutem necessarium necessitate non tantum precepti, sed etiam medij, ita vt nullus adultus possit sine tali actu iustificari: probatur primò ex Apostolo, in epistola ad Hebræos cap. II. vbi dicit, quod *sine fide impossibile est placere Deo*, quæ verba non nisi de medij necessitate intelligi possunt, cum omnem possibilitatem placendi Deo excludant, nisi per fidem tanquam per medium absolutè necessarium.

Probatum secundo ex Concilio Tridentino sess. 6. cap. 7. vbi, postquam dixit baptismum esse Sacramentum fidei, addit: *Sine qua nulli vnquam contigit iustificatio, & capite octauo: Fides est humana salutis initium, fundamentum, & radix omnis iustificationis: sine qua impossibile est placere Deo, & ad filiorum eius consortium peruenire: quæ verba Concilium desumpsit ex sancto August. serm. 38. de tempore, vbi & hæc, quæ sequuntur, addit: Sine fide nullus in hoc seculo iustificationis consequitur gratiam, nec in futuro vitam possidebit eternam.*

Obijcies multos fuisse olim, & hodie adhuc esse infideles, in varijs mundi partibus, qui de Christo & Euangelio nihil prorsus audierint, omniaque fidei mysteria inuincibilitate

biliter ignorauerint, & adhuc ignorent, quibus proinde ad consequendam salutem sufficere videtur, vt Deum, prout possunt, cognoscant, & super omnia diligant, cum aliud prestare non possint, & ad impossibile nemo tenetur. Respondetur ignorantiam illam in praedictis infidelibus vincibilem esse, si non proxime & immediate, saltem remotè & mediatè, in quantum scilicet sufficiens diuina gratia auxilium ipsis offertur ad legem naturæ seruandam (vt ex tractatu de Gratia supponimus) cui si fideliter cooperentur, ipsamque naturæ legem seruent, Deus pro sua ineffabili bonitate vberiora illis gratia suæ præstabit auxilia, & alia media externa necessaria præparabit, quibus tandem ad fidem recipiendam sufficienter disponentur. Id colligi potest ex capite primo Euangelij S. Ioannis, vbi dicitur, quòd Deus illuminat omnes homines uenientem in hunc mundum, hoc est (vt explicat S. Chrysostomus in eum locum) quòd Deus, quantum in ipso est, illuminat omnem hominem, si qui non illuminantur, ideo non illuminantur, quia lumen oblatum recipere nolunt: ita etiam sentit S. Basil. in regulis breuioribus regul. 224. & S. Thom. quæst. 14. de veritate, art. 11. ad 1. vbi agit de paruulo infante, qui in medijs syluis procul à cœtu & commercio Christianorum educaretur, dicitque certissimè tenendum esse, quòd si rationis naturalis ductum sequeretur, Deus ei vel per internam inspirationem reuelaret ea, quæ credenda sunt, vel aliquem fidei prædicatorem ad eum dirigeret, sicut misit S. Petrum ad Cornelium Act. 10.

SECTIO IV.

An sit ad salutem necessarium explicitam mysteriorum aliquorum fidem habere, & quorum.

Duo certa sunt, primum est, omnes Christianos adultos ad credenda omnia & singula mysteria generaliter fi-